तुलये त्वद्बलपरीक्षां नकुर्वेइतिभावः ॥ नावमन्ये नभीषयेच ॥ किंतु स्वकातर्यादेव पुनर्ब्रवीमीतिभावः ॥ ८० ॥ वाणी वालिवधविषया प्रमाणं विश्वसनीया ॥ मतोधैर्य मकातर्येण तृणीकृत्य वादः आकृतिरनुभवसिद्धोदिव्यविग्रहएतेद्वे॥परंतेजः सकलजगत्संहारकंतेजः काममतिशयेन सूचयंति सूचयतः भस्मछन्नानलोपमया गुप्तावस्थितिमहाशक्तिमत्त्वं सूचितं ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अस्मासु विक्रमे अस्मिन्निष्टविक्रमे प्रत्ययोविश्वासः ॥ ८३ ॥८४॥ ८५ ॥ अर्थवदुपपत्तियुक्तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अनुत्प

नखल्वहंत्वांतुलयेनावमन्येनभीषये ॥ कर्मभिस्तस्यभौमैश्चकातर्येजनितंमम ॥ ८० ॥ कामंराघवतेवाणीप्रमाणंधैर्यमाकृतिः ॥ सूचयंतिपरंतेजोभस्मछन्नमिवानलं ॥ ८१ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ स्मितपूर्वमतोरामःप्रत्युवाचहरिंप्रति ॥ ८२ ॥ यदिनप्रत्ययोस्मासुविक्रमेतववानर ॥ प्रत्ययंसमरेश्लाघ्यमहमुत्पादयामिते ॥ ८३ ॥ एवमुक्त्वातुसुग्रीवंसांत्वयन्लक्ष्मणाग्रजः ॥ राघवोदुंदुभेःकायंपादांगुष्ठेनलीलया ॥ ८४ ॥ तोलयित्वामहाबाहुश्चिक्षेपदशयोजनं ॥ असुरस्यतनुंशुष्कांपादांगुष्ठेनवीर्यवान् ॥ ८५ ॥ क्षिप्तंदृष्ट्वाततःकायंसुग्रीवःपुनरब्रवीत् ॥ लक्ष्मणस्याग्रतोरामंतपंतमिवभास्करं ॥ हरीणामग्रतोवीरमिदंवचनमर्थवत् ॥ ८६ ॥ आर्द्रःसमांसःप्रत्यग्रःक्षिप्तःकायःपुरासखे ॥ परिश्रांतेनमत्तेनभ्रात्रामेवालिनातदा ॥ ८७ ॥ लघुःसंप्रतिनिर्मांसस्तृणभूतश्चराघव ॥ क्षिप्तएवंप्रहर्षेणभवतारघुनंदन ॥ ८८ ॥ नात्रशक्यंबलंज्ञातुंतववातस्यवाधिकं ॥ आर्द्रंशुष्कमितित्वेतत्सुमहद्राघवांतरं ॥ ८९ ॥ सएवसंशयस्तातततवतस्यचयद्बलं ॥ सालमेकंविनिर्भिद्यभवेद्व्यक्तिर्बलाबले ॥ ९० ॥

त्प्रत्ययइतिशेषः ॥ ८६ ॥ तदेवाह आर्द्रइति प्रत्यग्रोनूतनः मत्तेन भोगार्थंपीतमदेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ बलाधिक्यनिर्णये हेतुमाह ॥ आर्द्रमिति ॥ ८९ ॥ यद्बलं तत्रेतिशेषः ॥ यद्बलेइतिपाठे यदिति अव्ययं यःसंशयोस्थिप्रक्षेपात्प्राक् बलविषये आसीत्सोप्याप्यस्येवेत्यर्थः ॥ तर्हिकिं ते प्रत्ययकारकं तत्राह ॥ सालमेकमिति ॥ एकं सालं उक्तेषु विनिर्भिद्य बलाबलविषयेव्यक्तिः प्रकटतामवेत् ॥ ९० ॥